

Durmuş Hocaoğlu

Modernite ve Âile

Yeniçağ, “Analiz”, 18 Nisan 2008, Cuma., s.06
“Analiz” Sıra No: 648; 2008-039; Nisan-07

YENİÇAĞ

Türkiye - ve tabiatıyla Türk cemiyeti de -, modernitenin kurucusu olmamasına rağmen, onun bütün sancılarını yaşayan bir ülke ve cemiyet. İmdi Türkiye'nin ve Türk cemiyetinin, moderniteye, tarihî arkaplanındakiler dışında herhangi bir katkısı bulunduğu söylenemez; modernite, eğrisi ve doğrusu ile bir Batı ürünü. O'nun kuruluşu ve yükseliş safhalarını hiçbir kademesinde münhasıran Türkiye'nin ve Türk cemiyetinin değil ve fakat topyekûn Batı dışının doğrudan bir katkısı, bir payı yok, çilesini çekmemiş, bedelini ödememiş; hâl böyle, ama, sıra onun sonuçlarına gelince, bütün Batı dışı dünya gibi Türkiye ve Türk cemiyeti de sancılarını çekmekte ve bedel ödemekte, yerine göre, Batı'dan daha ileri gitmiş olarak; hem de bâzı hususlarda çok fazla. Şaşırtıcı değil elbet de; bu sonuç, eşyânın tabiatı muktezâsından olduğu gibi modernitenin nevi şahsına münhasır hassa ve husûsiyetlerinden dolaydır da.

Modernitenin hâsıl ettiği birçok netîce var, menfîsi ve müsbetiyle; hangisi daha baskındır, yâni modernitenin getirileri mi daha fazladır götürüleri mi, burası ayrı bir mevzû, lâkin, artık menfilerinin, müsbetleri gölgede bırakma eğilimi gösterdiği bir çağ içinde olduğumuz da reddedilemez ki çok tehlikeli bir gidişe işâret eden bu gelişmelerden en mühimi, insanın *tabiat*'tan da önce, bizzat *kendisi*, *kendi varlığı* üzerinde icrâ etmeğe başladığı yıkıcılıklar olup bunlardan birisi de, nesebin karışması ve buna bağlı ve bağlantılı olarak, âilenin ağır bir yıkım dalgasına mârûz kalmasıdır. Batı şimdilerde bunu çok sancılı bir şekilde yaşıyor, ama Batı dışının da, henüz o kertede olmamakla birlikte bâzı bakımlardan ondan geri kalır hâli yok diyebiliriz..

İşin aslı şu; dobra dobra konuşmak gerekirse, âile, modern ülkeler başta olmak üzere, bütün dünyada derin bir krizle karşı karşıya.

Bu krizin, henüz “âile çöktü” denebilecek kadar ağırlaşmış bulunduğunu söylemek şüphesiz yanlış olur; ancak, krizin bu istikamete yönelmiş olduğunu söylemek de mübâlağa addedilmemelidir.

Nedir bu krizin emâreleri denecek olursa, çok kalın çizgilerle şunları sıralayabiliriz: Âilelerde çocuksuzlaşma, nüfusun durması ve hattâ düşmesi; evlilik dışı kadın-erkek münâsebetlerinin yaygınlaşması, bâzı ülkelerde bu yaygınlığın aşırılaşması ve hattâ cemiyet tarafından anormal statüden çıkarılarak normal addedilmeye başlanması; gayri tabii cinsî yaklaşımların sıradan ve normal addedilir hâle gelecek kadar yaygınlaşması; bilhassa aynı cinsten olanların evlenmesinin hukuken ve dinen tasdik edilmesi; birinci dereceden kan bağı ile bağlı olanlar arasında cinsî yaklaşma demek olan “ensest”in ve çocuklarla cinsî münâsebet demek olan “pedofili”nin (sübyancılık) de, henüz hukuken ve dinen meşrûlaştırılmamış olmakla beraber, sıradanlaşması ve daha da ilerisinde, “ayıp” duygusunun zâil olması ve daha daha ilerisinde, ayıp olanı

ayıplamanın ayıp addedilmesi v.b. Vâkıa bu gibi cinsî davranış bozukluklarının Batı'da, ibrâ edilmiş bir müessese olarak hayli eski bir tarihi vardır; tâ Antikite'den beri bir *şiddet cemiyeti* olan Batı'nın aynı zamanda bir *sapkın şehvet cemiyeti* olduğuna da dikkat edilecek olduğu takdirde, bu bozukluklar *bir yere kadar* 'normal' sayılabilirse de, yine de belirli bir ciddiyeti olan Kilise'nin uzun asırlar boyunca verdiği mücâdele ile, yok edilememiş olmakla birlikte, bastırılmış olan bu eğilimler, Batı'da dinin fonksiyonelsizleşmesi ve bilhassa Avrupa'nın *Hristiyanlık Sonrası Çağ*'a (Post-Christian Era) girmesine paralel olarak, bir patlama dönemine girmiş bulunmaktadır.

Tabiatıyla, bir Batı hegemonyası olan çağımızda Batı'da olup biten herşey bütün dünyayı derinden etkilediği için, bu gelişmeler Batı ile tahdit edilmiş olmuyor, bütün dünyaya yayılıyor ve tabîî bize de; vâkıa henüz alarm verecek kadar değil, ama vaziyet, bence, ciddiyetle ele almayı gerekli kılıyor.

*

Türk aydınlarının, boş-boş, kaldır-indir aynı siyâsî sakızları çiğnemeye hiç olmazsa biraz ara verip bu mevzûlara da kemâli ciddiyetle eğilmesi lâzım bence.

